

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Forord til Norges Konge-Krønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Forord til Norges Konge-Krønike", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 202.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig04val-shoot-workid76583/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

I 1865 udkom Anden Udgave af **Norges Konge-Krønike** af **Snorre Sturlesøn**, fordansket ved Nik. Fred. Sev. Grundtvig, med følgende

Forord.

»Snorre Sturlesøns »Heims-Kringle« eller norske Konge-Krønike fra det trettende Aarhundrede er aabenbar ikke blot for Norge, men for hele vort Høinorden, den ypperste Folkebog, vi kunde ønske os, da den er skikket til at nytte og fornøje os alle, baade Gamle og Unge. Min Fordanskning af dette gamle Mesterstykke er nu vel fyrretyve Aar gammel, og man har siden faaet to Oversættelser paa Norsk (af Aall og Munch); men skjøndt det er rimeligt nok, at man paa Norsk kan give en Oversættelse af det islandske Mesterværk, der er folkeligere end min i Norge, saa er det dog neppe endnu lykkedes, og i alt Fald vedbliver min sikkert at være den folkeligste i Danmark. Da derfor den Iversenske Boghandel vover at give et nyt Oplag af min Fordanskning, saa tør jeg godt anbefale en Sag til den danske Læseverden, hvorved den herlige Folkebog ogsaa hos os kan faae en Udbredelse og finde en Benyttelse, som den ikke blot ærlig fortjener, men som ogsaa Folket høilig behøver.

Saaledes anbefalede jeg (i Januar 1863) den ny Udgave af min gamle Oversættelse, som nu foreligger, og hvad jeg har at tilføie, er ikke stort, thi jeg behøver neppe at pege paa Hellig-Olavs Saga, som Kronen paa det islandske Mesterværk, og det er kun Smaa-Forandringer, jeg i den ny Udgave har iværksat, hvor enkelte Ord enten var udanske eller forfeilede.

Versene, som ligefra Begyndelsen blev paaankede som altfor fri og tit ganske feilagtige Omskrivninger af de benyttede islandske Rim og Kvad, har jeg kun rørt meget lidt ved, da jeg fandt det ugjærligt for mig at rette og forbedre dem, saa de maatte enten i det hele blive, som de var, eller reent udelades.

Snorre Sturlesøn

Det Sidste fandt jeg imidlertid altfor urimeligt, thi vel er de som Hjemmel for Beretningerne i det hele overflødige, men jeg kan ikke skionne rettere, end at de i deres nærværende Skikkelse, uden at gjøre nogen Skade, tjener til at oplive Fortællingen og udtrykker, hvad poetisk der findes i de gamle norske Kvad.

Maatte nu kun Snorres saavel som Saxes udmærkede og enestaaende Krøniker fra Middelalderen, der saa klart beviser vort Høinordens historiske Sands og mageløs historiske Aand, bidrage til i Nytaarstiden at vække begge Dele, hvor de, hardtad kvalte af den fremmede Kul-Damp, endnu ligger i Dvale! Det var mit Haab i Ungdommen, da jeg anvendte en Række af Aar og en Sum af mine bedste Kræfter paa at fordanske de Gamle saa livlig og saa folkelig som muligt, og skiondt dette Haab endnu i min høie Alderdom ikke øiensynlig er gaaet i Opfyldelse, er det dog giennem et halvt Aarhundrede snarere tiltaget end aflaget, saa Efterslægten tør vel faae at see, hvad jeg har glædet mig til og under alle Omskiftelser følt mig styrket og muntret ved!

Mai 1865.

N. F. S. Grundtvig.